

1. Je - zu Kris - te, náš pře-slav - ný Krá - li,
dej at tvůj lid te - be vždycky chvá - lí,
je v tvé ú - část - no - sti,
če - cá též tvé slá - vy po - dob - no - sti,

2. která na svatém člověčenství tvém / zjevila se v životu již novém / |: při slavném vzkříšení, :| / v němž složil jsi naše potěšení.

3. Ty v svém zmrtvýchvstání přezádoucím / učiněn jsi nám životem skvoucím, / |: Kriste, Synu Boží, :| / věčný Králi, Pane milostivý.

4. Ty vzkříšíš tu mocně všechny mrtvé, / až pak zazní silný hlas moci tvé, / |: tehdy obnovená :| / mladost milých tvých bude zjevena.

5. Jako mladost orlice časem svým / obnovuje se způsobem divným, / |: tak život starý náš :| / odejmeš od nás, nový slavný dáš.

6. Dej, at v naději na to čekáme, / smrti, pekla nechť se nelekáme, / |: ale svou milostí :| / přivediž nás k té dokonalosti.

τ: Václav Solín, Písně chval Božských, 1561 /
Evangelický zpěvník, 1979 / Zlínské sboropění, 2014
м: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014